

บทความวิจัย

สภาพการณ์และความต้องการในการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนฯ รายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนียะลา

มยุรี ยีปาโล๊ะ, เชมพัทธ์ ขจรกิตติยา, วราภรณ์ ศิวดำรงพงศ์ และ ยุซรอ เล๊ะแม

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงคุณภาพนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการณ์และความต้องการการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนฯ รายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนียะลา ผู้ให้ข้อมูล คือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 6 คน เลือกแบบเจาะจง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์เชิงลึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความรู้สึกเครียดและกังวลเกี่ยวกับการสอบขึ้นทะเบียนฯ นักศึกษามีการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นโดยการอ่านทบทวนเนื้อหา และฝึกการทำข้อสอบ

2. นักศึกษาต้องการให้อาจารย์หรือวิทยาลัยมีการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นตั้งแต่รายวิชาทฤษฎี ฝึกให้นักศึกษาวิเคราะห์กรณีศึกษา และฝึกการทำข้อสอบ

ดังนั้นอาจารย์ผู้รับผิดชอบรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นควรพัฒนารูปแบบในการเตรียมความพร้อมนักศึกษาเพื่อสอบขึ้นทะเบียนฯ ต่อไป

คำสำคัญ: สภาพการณ์และความต้องการ, การเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนฯ

Research

Situations and Needs to Preparation for Student's Readiness for the Nursing License Examination in Children and Adolescent Nursing for Nursing Student from Boromarajonani College of Nursing, Yala.

Mayuree Yeepaloh, Khemmapat Kaiornkittiya, Waraporn Sivadumrongpong and Userow Lohmae

Abstract

The qualitative research aimed to study situations and needs to preparation for student's readiness for the nursing license examination in children and adolescent Nursing in Nursing Student from Boromarajonani College of Nursing, Yala. Sample was 6 nursing student in their 4th year. Data were collected using in-depth interview. Content analysis was used to analyze the collected data.

The student nurse were stress and worry about the nursing license examination, she is review content and practice to do examination for preparation for student's readiness for the nursing license examination, she needs to analyze case study and more to practice to do examination, however teacher can help her to preparation since she start to learn about nursing.

Keyword: Situations and Needs, Preparation for Student's Readiness for the Nursing License Examination

บทนำ

การสอบความรู้ผู้ขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง ได้จัดสอบขึ้นโดยสภาการพยาบาลมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2541 เป็นต้นมา โดยข้อบังคับสภาการพยาบาลว่าด้วยการสอบความรู้ผู้ขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ พ.ศ. 2541 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2543 กำหนดให้มีการจัดสอบ 8 รายวิชา ได้แก่ วิชา การผดุงครรภ์ การพยาบาลมารดาและทารก การพยาบาลเด็กและวัยรุ่น การพยาบาลผู้ใหญ่ การพยาบาลผู้สูงอายุ การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชศาสตร์ การพยาบาลอนามัยชุมชนและการรักษาโรคเบื้องต้น และกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ จรรยาบรรณวิชาชีพและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพ (วิสัยพร นุชสุธรรม, ลาวัลย์ สมบูรณ์, เทียมศร ทองสวัสดิ์, สุทธิดา แก้วขจร, และ วีรพันธุ์ ศิริฤทธิ์, 2556) ซึ่งในปี พ.ศ. 2556 – 2557 ได้มีการปรับจำนวนรายวิชาเหลือ 6 รายวิชาโดยรวมรายวิชาที่มีเนื้อหาคล้ายคลึงกัน ได้แก่ การผดุงครรภ์ และการพยาบาลมารดาและทารก และการพยาบาลผู้ใหญ่และการพยาบาลผู้สูงอายุ ต่อมาในปี พ.ศ. 2558 ได้มีการปรับเปลี่ยนให้มีการสอบจำนวน 8 รายวิชา เช่นเดิม การสอบขึ้นทะเบียนฯ ถือเป็นเครื่องหมายของความสำเร็จและเป็นจุดเริ่มต้นที่จำเป็นของการก้าวเข้าสู่วิชาชีพพยาบาล (เพ็ญศิริ ดำรงภคภากร, รัตติยา ทองออน, นาฏนภา อารยะศิลปธร, ณัฏฐา ไชยปัญญา, และอรุณรัตน์ อุทัยแสง, 2556) สภาการพยาบาลได้ให้ความสำคัญกับการสอบขึ้นทะเบียนฯ โดยกำหนดให้ร้อยละของผู้สอบความรู้ผู้ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ผ่านครั้งแรกเป็นเกณฑ์สำคัญของสภาการพยาบาลในการรับรองสถาบันการศึกษาที่มีผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต เพื่อเป็นการประกันคุณภาพของสถานศึกษา และสะท้อนถึงคุณภาพของบัณฑิตที่พร้อมจะปฏิบัติหน้าที่ตามวิชาชีพที่เป็นไปตามมาตรฐาน

ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาพบว่า ผลการสอบขึ้นทะเบียนฯ ของบัณฑิตวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนียะลา อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ โดยในปี พ.ศ. 2555 –

2557 ร้อยละของผู้สอบความรู้ผู้ขอขึ้นทะเบียนฯ ผ่านครั้งแรกทุกรายวิชา เท่ากับร้อยละ 75.56, 92.00, 46.15, และ 55.56 ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายวิชาที่มีผู้สอบผ่านน้อย พบว่า ปี พ.ศ. 2555 รายวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวชศาสตร์ มีผู้สอบผ่านน้อยที่สุด (ร้อยละ 84.44) รองลงมาคือ รายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น (ร้อยละ 88.89) ปี พ.ศ. 2556 วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น มีผู้สอบผ่านน้อยที่สุด (ร้อยละ 94) รองลงมาคือ วิชาการผดุงครรภ์และการพยาบาลมารดาทารก (ร้อยละ 98) ปี พ.ศ. 2557 รายวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่และการพยาบาลผู้สูงอายุ มีผู้สอบผ่านน้อยที่สุด (ร้อยละ 69.23) รองลงมาคือ วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น (71.79) (งานทะเบียนสถิติประมวลผล ฯ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนียะลา, 2558) จากข้อมูลจะเห็นได้ว่า รายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น เป็นรายวิชาที่มีผู้สอบผ่านน้อยเมื่อเทียบกับรายวิชาอื่นในปีเดียวกัน

แม้ว่าการสอบขึ้นทะเบียนฯ ผ่านรอบแรกเป็นสิ่งที่ทุกคนคาดหวัง แต่อาจมีหลายปัจจัยที่มีผลต่อการสอบขึ้นทะเบียนฯ ผ่านในการสอบครั้งแรก ทั้งด้านผู้เรียน อาจารย์ผู้สอน และการจัดการเรียนการสอน โดยด้านผู้เรียนพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการปลูกฝังให้เห็นถึงความสำคัญของการสอบตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 (เพ็ญศิริ ดำรงภคภากร, รัตติยา ทองออน, นาฏนภา อารยะศิลปธร, ณัฏฐา ไชยปัญญา, และอรุณรัตน์ อุทัยแสง, 2556) การเตรียมความพร้อมด้านเนื้อหาตลอดเวลาความสามารถเฉพาะบุคคล เกรดเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร และความถี่ของการทำข้อสอบเสมือน มีผลต่อการสอบผ่านครั้งแรก ด้านผู้สอน พบว่า ผู้สอนภาคปฏิบัติมีส่วนสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาการเรียนเพิ่มขึ้นส่งผลให้ผู้เรียนสอบผ่านครั้งแรก (วิภาดา คุณาวิฑิตกุล, อาริวรรณ กลั่นกลิ่น, รัตนาวดี ขอนตะวัน, และ สุปราณี อัทธเสรี, 2555) และด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า การจัดการเรียนการสอนภาคปฏิบัติควรเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และพัฒนาอยู่ตลอด จะส่งผลให้สามารถสอบขึ้นทะเบียนฯ ผ่าน (พรทิพา ทักซิม, ศุภกรใจ เจริญสุข, และอุบล สุทธิเนียม, 2554; รัตนา

ภรณ์ คงคา, วิชชุดา เจริญกิจการ, วันดีโตสุขศรี, และ เพ็ญจันทร์ เสรีวิวัฒนา, 2555) สำหรับปัจจัยที่มีผลต่อการสอบเพื่อขอรับใบอนุญาตฯ ในการสอบครั้งแรกของบัณฑิต วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนียะลา พบว่า ปัจจัยด้านรายวิชาที่คาดหวังว่าจะสอบผ่านในการสอบครั้งแรก ด้านการเตรียมความพร้อมก่อนสอบของบัณฑิต ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของบัณฑิต และด้านเจตคติต่อการสอบมีความสัมพันธ์กับการสอบข้อขึ้นทะเบียนฯ (อัญญา จันเพ็ชร, และ สิริกร ศุภวรรณ, 2552) ซึ่งการเตรียมความพร้อมในการสอบขึ้นทะเบียนฯ รายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนียะลา ในช่วงของการเรียนภาคทฤษฎี ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนสรุปสาระสำคัญของเนื้อหาเป็นผังความคิดรวบยอด และกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้มาเชื่อมโยงกับกรณีศึกษาในช่วงของการเรียนภาคปฏิบัติ และยังมีการเตรียมความพร้อมก่อนการสอบโดยผู้สอนสรุปสาระสำคัญของเนื้อหาให้ผู้เรียนและฝึกให้ผู้เรียนวิเคราะห์ข้อสอบ แต่ยังพบว่าผู้เรียนสอบผ่านรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นน้อยเมื่อเทียบกับรายวิชาอื่นๆ

การที่ผู้สอบจะสอบขึ้นทะเบียนฯ ผ่านรอบแรกนั้น ต้องอาศัยความร่วมมือจากทั้งผู้เรียน ผู้สอน และกระบวนการจัดการเรียนการสอนของสถาบัน ดังนั้น การเตรียมความพร้อมที่ดีและเหมาะสมกับผู้เรียนน่าจะมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนสอบขึ้นทะเบียนฯ ผ่านรอบแรกได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาสภาพการณ์และความต้องการการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนฯ รายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนียะลา ขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนารูปแบบการเตรียมความพร้อมนักศึกษาต่อไป และเพื่อให้ผู้เรียนสอบขึ้นทะเบียนฯ รายวิชาการพยาบาลเด็กผ่านในรอบแรก อันจะส่งผลให้ร้อยละของผู้สอบความรู้ข้อขึ้นทะเบียนฯ ผ่านครั้งแรกตามเกณฑ์ของสภาการพยาบาล

วัตถุประสงค์วิจัย

เพื่อศึกษาสภาพการณ์และความต้องการการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนฯ รายวิชาการ

พยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนียะลา

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ผู้ให้ข้อมูล คือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 รุ่นที่ 13 ปีการศึกษา 2559 เลือกแบบเจาะจง เพื่อให้ได้ข้อมูลตรงตามประเด็นการวิจัย โดยกำหนดคุณสมบัติดังนี้ 1) แบ่งผู้เรียนออกเป็น 4 กลุ่ม แยกตามเกรดเฉลี่ยสะสม กลุ่มละ 2 คน 2) พิจารณาจากเกรดเฉลี่ยสะสม กลุ่มที่ 1 เกรดเฉลี่ยสะสม มากกว่า 3.50 กลุ่มที่ 2 เกรดเฉลี่ยสะสม 3.01 – 3.50 กลุ่มที่ 3 เกรดเฉลี่ยสะสม 2.50 – 3.00 และกลุ่มที่ 4 เกรดเฉลี่ยสะสม น้อยกว่า 2.50 เมื่อดูข้อมูลเกรดเฉลี่ยพบว่า ไม่มีผู้ที่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ในกลุ่มที่ 4 รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างในชั้นตอนนี้ทั้งหมด 6 คน 3) ผู้ให้ข้อมูลยินดีเข้าร่วมในการสัมภาษณ์จะดำเนินไปจนกระทั่งผู้วิจัยได้ข้อมูลอิ่มตัว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์เชิงลึก เกี่ยวกับความต้องการการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนฯ รายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ลักษณะข้อคำถามเป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 4 ข้อ 1) ท่านรู้สึกอย่างไรต่อการสอบขึ้นทะเบียน 2) ท่านมีการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นอย่างไร 3) ท่านต้องการให้อาจารย์/วิทยาลัย เตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นรูปแบบใด อย่างไร 4) ท่านคิดว่าจะสามารถสอบผ่านรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นผ่านในรอบแรกหรือไม่ เพราะเหตุใด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยนำแนวทางข้อคำถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และนำไปปรับปรุงตามคำแนะนำก่อนนำไปสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยชี้แจงรายละเอียดของการวิจัย เช่น วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ประโยชน์ที่ได้
2. สันทนากลุ่มกับกลุ่มตัวอย่าง ทั้ง 6 คน ใช้เวลาในการสนทนากลุ่ม 45 – 60 นาที
3. พิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างโดยอธิบายว่าการวิจัยไม่มีผลใดๆต่อกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีการระบุชื่อในบันทึกการสนทนากลุ่มของกลุ่มตัวอย่าง รายงานผลการวิจัยเป็นภาพรวม ข้อมูลที่ได้จากการบันทึกจะถูกทำลายใน 2 สัปดาห์หลังจัดทำรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ และกลุ่มตัวอย่างสามารถถอนตัวระหว่างการดำเนินการวิจัยได้หากไม่ต้องการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้ (Miller & Crabtree, 1992 อ้างใน เกตุยัสรี ศรีวิไล, 2559)

1. จัดแฟ้ม โดยนำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการสัมภาษณ์มาทบทวน แยกแยะ และจัดหมวดหมู่
2. ลงรหัสข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาลงรหัสหมวดหมู่ของข้อมูล
3. จัดประเภทของข้อมูลโดยพิจารณาจากรหัส นำรหัสของข้อมูลที่มีอยู่มารวบรวมในการจัดประเภท ข้อมูลที่มีรหัสคล้ายคลึงกันจะจัดอยู่ด้วยกัน
4. พัฒนาและสร้างหมวดหมู่ โดยนำข้อมูลที่จัดประเภทโดยแยกประเภทเป็นหัวข้อย่อยๆ โดยแต่ละหัวข้อมีความสอดคล้องในเนื้อหา และมีการแจกแจงความถี่ของค่าหรือข้อความที่ปรากฏในเนื้อหา มีการตรวจสอบวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์และตีความเพื่อพัฒนาและสร้างหมวดหมู่ของข้อมูล
5. เชื่อมโยงหาความสัมพันธ์ของหมวดหมู่ โดยนำหมวดหมู่ของข้อมูลที่จัดได้มาหาความสัมพันธ์กัน
6. ตรวจสอบความถูกต้อง โดยนำข้อมูลที่วิเคราะห์แล้วมาตรวจสอบซ้ำเพื่อให้เกิดความถูกต้องของข้อมูล
7. การสรุปและรายงานการวิจัย ผู้วิจัยทำการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหา การเขียนรายงานมีความคิดรวบยอดที่สมบูรณ์ กระชับ ชัดเจน และมีการนำเสนอผลการวิจัยเป็นลักษณะพรรณนา

จริยธรรมวิจัย

โครงการวิจัยนี้ได้รับการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา เมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2559 หมายเลขใบรับรอง bcny013/ 2559 พิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างโดยชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนดำเนินการวิจัยและการเข้าร่วมการวิจัยเป็นไปโดยความสมัครใจของนักศึกษา

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับสภาพการณ์และความต้องการในการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนฯ รายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา สามารถสรุปได้ 4 ประเด็น คือ 1) ความรู้สึกต่อการสอบขึ้นทะเบียนฯ 2) การเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนักศึกษา 3) ความต้องการการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น 4) ความคาดหวังต่อการสอบผ่านรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นผ่านในรอบแรก โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ความรู้สึกต่อการสอบขึ้นทะเบียนฯ

กลุ่มตัวอย่างที่มีผลการเรียน ดี ปานกลาง และอ่อน มีความรู้สึกไม่แตกต่างกัน โดยส่วนใหญ่รู้สึกเครียดและกดดันต่อการสอบขึ้นทะเบียนฯ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

“รู้สึกเครียด กังวล และกดดันกับการสอบมาก เพราะเราเรียนมา 4 ปี ก็หวังอยากเป็นพยาบาลวิชาชีพ ถ้าสอบไม่ผ่านเราก็ยังไม่สามารถเป็นพยาบาลวิชาชีพได้” (นักศึกษาคณะที่ 1, 5)

“หนูรู้สึกกังวลกับการสอบมาก เพราะสองสัปดาห์ที่ผ่านมาทั้งข้อสอบของสถาบันสมทบ (มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์) และ ข้อสอบของสถาบันพระบรมราชชนก ผลก็ไม่ค่อยดีสักเท่าไรค่ะ” (นักศึกษาคณะที่ 3)

ในขณะเดียวกันนักศึกษาบางคนไม่ได้กังวลมาก และมีการเตรียมใจต่อผลการสอบ ดังรายละเอียด

“เหมือนหนูก็จะไม่ค่อยกังวลมาก ถ้าตกก็ขอให้ตกแค่ 1-2 วิชาก็พอ” (นักศึกษาคณะที่ 2)

2. การเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียน
รายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนักศึกษา

นักศึกษามีการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้น
ทะเบียนรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นขณะอยู่ชั้นปี
ที่ 4 โดยจะมีการทบทวนเนื้อหา ฝึกทำข้อสอบ และ
เข้ารับการเตรียมความพร้อมตามที่วิทยาลัยจัดให้ โดย
ในช่วงชั้นปี 1 ถึง ชั้นปี 3 ไม่ได้มีการเตรียมพร้อม
เท่าที่ควร ดังรายละเอียดดังนี้

“เนื้อหาส่วนใหญ่ค่อนข้างเยอะ ก็จะมีอ่าน
ทบทวนก่อนสอบและเข้ารับการเตรียมความพร้อมเวลา
อาจารย์จัดให้ เพราะเวลาอาจารย์เตรียมความพร้อม
อาจารย์จะสรุปมาให้แล้ว” (นักศึกษาคนที่ 1)

“หนูจะเข้ารับการเตรียมความพร้อมในห้อง
ก่อน ถ้าสงสัยก็จะไปหาอ่านเพิ่มเติม ” (นักศึกษาคนที่
3)

“หนูเตรียมตัวจริงๆตอนอยู่ปี 4 แล้วค่ะ อ่าน
หนังสือหลังจากเรียนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเสร็จแล้ว
มีฝึกทำข้อสอบและอ่านเพิ่มเติมจากข้อสอบค่ะ ”
(นักศึกษาคนที่ 1, 3, 5)

3. ความต้องการการเตรียมความพร้อมเพื่อ
สอบขึ้นทะเบียนรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น

นักศึกษาต้องการให้อาจารย์มีการเตรียมความพร้อม
เพื่อสอบขึ้นทะเบียนรายวิชาการพยาบาลเด็กและ
วัยรุ่นตั้งแต่รายวิชาทฤษฎี ฝึกให้นักศึกษาวิเคราะห์
กรณีศึกษา และฝึกการทำข้อสอบ ดังรายละเอียดดังนี้

“อยากให้มีการเตรียมความพร้อมตั้งแต่ช่วงที่
เรียนรายวิชาทฤษฎี เพื่อให้ นักศึกษาได้ซึมซับไปเรื่อยๆ
ค่ะ” (นักศึกษาคนที่ 1, 2, 3, 4)

“อยากให้อาจารย์ฝึกให้นักศึกษาทำข้อสอบ
บ่อยๆ การทำข้อสอบอยากให้มีผลกับนักศึกษาด้วย เช่น
ให้คะแนน มอบรางวัล หรือให้เกียรติบัตร เพื่อสร้าง
แรงจูงใจให้นักศึกษา” (นักศึกษาคนที่ 4, 5)

“วิชาทฤษฎีไม่ค่อยเห็นภาพ จับจุดไม่ค่อยได้
แต่พอขึ้นฝึกปฏิบัติงาน ได้ดูแลผู้ป่วยเด็กโรคต่างๆ ทำให้
เห็นภาพมากขึ้น ได้วิเคราะห์ case และสรุป concept
โรคนั้นทำให้เข้าใจและจำได้ง่ายขึ้น” (นักศึกษาคนที่ 1)

“หอผู้ป่วยเด็กที่โรงพยาบาลศูนย์ยะลา บางครั้ง
เจอโรคไม่ค่อยซับซ้อน การจัดการเรียนการสอนโดยใช้

สถานการณ์จำลองทำให้นักศึกษาได้เห็นภาพและได้
เรียนรู้การพยาบาลโรคต่างๆได้” (นักศึกษาคนที่ 5)

4. ความคาดหวังต่อการสอบผ่านรายวิชาการ
พยาบาลเด็กและวัยรุ่นผ่านในรอบแรก

นักศึกษาทุกคนคิดว่าตนเองจะสามารถสอบ
ผ่านรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นผ่านในรอบแรก
ดังรายละเอียดดังนี้

“ตั้งใจจะสอบให้ผ่านค่ะ ต้องผ่านค่ะ เพราะ
ผ่านสนามเข้มข้นมาหลายด่านแล้ว แต่ก็ตื่นเต้น เพราะ
วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นสอบเป็นวิชาแรก ”
(นักศึกษาคนที่ 1, 2 , 3, 4, 5, 6)

อภิปรายผล

1. ความรู้สึกต่อการสอบขึ้นทะเบียนฯ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความรู้สึกเครียดและ
กดดันต่อการสอบขึ้นทะเบียนฯ แสดงให้เห็นว่านักศึกษา
เห็นความสำคัญของการสอบขึ้นทะเบียนฯ ผ่านในรอบ
แรก อาจเนื่องจากการสอบขึ้นทะเบียนฯ เป็น
เครื่องหมายของความสำเร็จและเป็นจุดเริ่มต้นที่จำเป็น
ของการก้าวสู่วิชาชีพพยาบาลอย่างมีมาตรฐาน การสอบ
ผ่านเป็นการสร้างความเชื่อมั่นว่าสามารถดูแลผู้ป่วยได้
อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ได้รับการยอมรับจากเพื่อน
ร่วมงานและวิชาชีพใกล้เคียง ในขณะที่ผู้ที่สอบขึ้น
ทะเบียนฯ ไม่ผ่านจะต้องปฏิบัติหน้าที่ภายใต้การนิเทศ
ของพยาบาลวิชาชีพ ขาดคุณสมบัติในการปฏิบัติงานบาง
แผนก เช่น ห้องคลอด เป็นต้น ทำให้ขาด
ความก้าวหน้าและขาดกำลังใจในการทำงาน อาจส่งผล
ให้เกิดผลเสียทางด้านลบต่อคุณภาพการพยาบาลได้
(เพ็ญศิริ ดำรงภคภากร, รัตติยา ทองออน, นาฏนภา
อารยะศิลปาธร, ณัฏฐา ไชยปัญญา, และอรุณรัตน์ อุทัย
แสง, 2556) อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างบางส่วนไม่ได้
กังวลมากและมีการเตรียมใจต่อผลการสอบ ทั้งนี้อาจ
เนื่องจากเป็นกลุ่มที่มีผลการเรียนอ่อน มีประสบการณ์
เกี่ยวกับการสอบไม่ผ่าน และมีการเตรียมใจต่อการสอบ
ไม่ผ่านจึงทำให้ไม่ได้มีความกังวลมากต่อผลการสอบ

2. การเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียน
รายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นของนักศึกษา

นักศึกษามีการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นขณะอยู่ชั้นปีที่ 4 โดยจะมีการทบทวนเนื้อหา ฝึกทำข้อสอบ และเข้ารับการเตรียมความพร้อมตามที่วิทยาลัยจัดให้ โดยในช่วงชั้นปี 1 ถึง ชั้นปี 3 ไม่ได้มีการเตรียมพร้อมเท่าที่ควร แสดงให้เห็นว่านักศึกษายังขาดความตระหนักถึงความสำคัญของการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนฯ ทั้งนี้เนื่องจากในชั้นปีที่ 1 นักศึกษาเรียนวิชาพื้นฐานยังไม่ได้เรียนรายวิชาการพยาบาลซึ่งจะเริ่มเรียนในชั้นปีที่ 2 สำหรับเนื้อหาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น นักศึกษาเรียนในชั้นปีที่ 2 และ 3 ซึ่งรายวิชาเป็นรายวิชาบูรณาการเป็นการพยาบาลบุคคลที่มีปัญหาสุขภาพ ประกอบด้วยเนื้อหาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ อาจส่งผลให้นักศึกษาขาดความชัดเจนในเนื้อหา และเมื่อขึ้นชั้นปีที่ 4 นักศึกษาจะไม่ได้เรียนเนื้อหาของการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นแล้ว ขณะเดียวกันต้องเรียนรายวิชาอื่นๆอีก ทำให้ขาดการทบทวนเนื้อหาเกี่ยวกับการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น ประกอบกับไม่ได้รับการชี้แจงเกี่ยวกับการสอบขึ้นทะเบียนฯ ตั้งแต่ต้น สอดคล้องกับการศึกษาของ เพ็ญศิริ ดำรงภคภากร, รัตติยา ทองออน, นาฏนภา อารยะศิลปากร, ณัฏฐา ไชยปัญญา, และอรุณรัตน์ อุทัยแสง (2556) ซึ่งได้ศึกษาการเตรียมตัวสอบขึ้นทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่งตามประสบการณ์ของนักศึกษาพยาบาลวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม พบว่า นักศึกษาไม่ได้รับการชี้แจงตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาว่าการสอบขึ้นทะเบียนฯ คืออะไร และมีความสำคัญอย่างไร ทำให้นักศึกษาขาดความตระหนักถึงความสำคัญในการสอบขึ้นทะเบียนและมีการเตรียมตัว

3. ความต้องการการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น

นักศึกษาต้องการให้อาจารย์หรือวิทยาลัยมีการเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นตั้งแต่รายวิชาทฤษฎี ฝึกให้นักศึกษาวิเคราะห์กรณีศึกษา และฝึกการทำข้อสอบจากการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการสอบขึ้นทะเบียนฯ พบว่า ความถี่ของการทำข้อสอบเหมือน เป็น

ปัจจัยหนึ่งที่มีผลทางบวกกับการสอบขึ้นทะเบียน เนื่องจากการทำข้อสอบซ้ำหลายครั้งทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ ฝึกการคิดวิเคราะห์ ฝึกทักษะการทำข้อสอบ และได้แนวทางในการอ่านหนังสือเพิ่มเติม รวมทั้งสามารถประเมินตนเองได้ว่ามีความรู้อยู่ในระดับใด (พรทิพา ทักชิน, ศุภกรใจ เจริญสุข, และอุบล สุทธิเนียม, 2554). ขณะเดียวกันผู้สอนควรเน้นให้นักศึกษาได้เห็นความสำคัญของการเรียนการสอนทุกรายวิชา ตั้งแต่ชั้นปีที่ 1 อย่างต่อเนื่องตลอดหลักสูตร (เพ็ญศิริ ดำรงภคภากร, รัตติยา ทองออน, นาฏนภา อารยะศิลปากร, ณัฏฐา ไชยปัญญา, และอรุณรัตน์ อุทัยแสง, 2556; รัตนาภรณ์ คงคา, วิชชุดา เจริญกิจการ, วันดีโต สุขศรี, และ เพ็ญจันทร์ เสรีวัฒนา, 2555) ซึ่งวิธีการจัดการเรียนการสอนมีผลอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยเฉพาะการสอนภาคปฏิบัติมีความสำคัญมากที่สุด โดยอาจารย์ผู้สอนภาคปฏิบัติจะเป็นผู้ที่ช่วยชี้แนะประเด็นหลักสำคัญในการดูแลผู้ป่วยในขณะฝึกปฏิบัติการพยาบาล และควรปลูกฝังให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสอบขึ้นทะเบียนฯ ตั้งแต่ชั้นปีแรก จะช่วยให้นักศึกษาได้มีการเตรียมตัวตั้งแต่ต้นและมีการทบทวนและสะสมความรู้พร้อมสำหรับการสอบขึ้นทะเบียนฯ เมื่อจบการศึกษาต่อไป (วิภาดา คุณาวิฑิตกุล, อารีวรรณ กลั่นกลิน, รัตนาวิ ขอนตะวัน, และ สุปราณี อัทธเสรี, 2555)

4. ความคาดหวังต่อการสอบผ่านรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นผ่านในรอบแรก

นักศึกษาทุกคนคิดว่าตนเองจะสามารถสอบผ่านรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นผ่านในรอบแรก เนื่องจากการสอบขึ้นทะเบียนฯ เป็นเครื่องหมายของความสำเร็จและเป็นจุดเริ่มต้นที่จำเป็นของการก้าวสู่วิชาชีพพยาบาลอย่างมีมาตรฐาน การสอบผ่านทำให้ได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมงานและวิชาชีพใกล้เคียง (เพ็ญศิริ ดำรงภคภากร, รัตติยา ทองออน, นาฏนภา อารยะศิลปากร, ณัฏฐา ไชยปัญญา, และอรุณรัตน์ อุทัยแสง, 2556) ซึ่งการสอบขึ้นทะเบียนฯ ผ่านครั้งแรกหมายความว่านักศึกษาต้องสอบผ่านทั้ง 8 รายวิชา ได้แก่ วิชาการผดุงครรภ์ วิชาการพยาบาลมารดาและ

ทารก วิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น วิชาการพยาบาล
สุขภาพจิตและจิตเวช วิชาการพยาบาลชุมชนและการ
รักษาโรคเบื้องต้น วิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ วิชาการ
พยาบาลผู้สูงอายุ และวิชากฎหมายว่าด้วยวิชาชีพการ
พยาบาลและการผดุงครรภ์ จรรยาบรรณวิชาชีพและ
กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นนักศึกษาจึงคาดหวังว่า
ตนเองจะสอบผ่านรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นใน
ครั้งแรก ซึ่งเป็น 1 ใน 8 วิชา ที่ต้องสอบให้ผ่านเพื่อ
เสริมสร้างความมั่นใจในตนเองและต่อผู้รับบริการว่าเป็น
พยาบาลวิชาชีพที่มีมาตรฐาน

ข้อจำกัดในการวิจัยครั้งนี้ เนื่องจากใช้กลุ่ม
ตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 4 จากวิทยาลัยพยาบาล
บรมราชชนนี ยะลา เพียงแห่งเดียว ซึ่งวิทยาลัยพยาบาล
ในสังกัดของสถาบันพระบรมราชชนกมีรูปแบบการ
จัดการเรียนการสอนบูรณาการรายวิชาการพยาบาลเด็ก
และวัยรุ่น ผู้ใหญ่ และผู้สูงอายุไว้ด้วยกันเป็นวิชาการ
พยาบาลบุคคลที่มีปัญหาสุขภาพอาจมีความแตกต่างจาก
มหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาอื่น และรูปแบบการ
เตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนฯ รายวิชาการ
พยาบาลเด็กและวัยรุ่นอาจแตกต่างจากสถาบันอื่น ๆ
เช่นกัน

การนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้รับผิดชอบหลักสูตรควรชี้แจงเกี่ยวกับการ
สอบขึ้นทะเบียนฯ ให้นักศึกษาทราบตั้งแต่ต้น เช่น
สัปดาห์ปฐมฤกษ์เตรียมความพร้อมนักศึกษาใหม่เพื่อให้
นักศึกษาได้ทราบข้อมูลการสอบ ตระหนักถึง
ความสำคัญของการสอบขึ้นทะเบียนฯ วางแผนและ
เตรียมตนเองสำหรับการสอบขึ้นทะเบียนฯ เมื่อสำเร็จ
การศึกษา

2. อาจารย์สาขาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นควร
วางแผนการพัฒนารูปแบบหรือวิธีการเตรียมความพร้อม
ในรายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่นแก่นักศึกษา
พยาบาลหลังจากนักศึกษาผ่านการเรียนในภาคทฤษฎี
และต่อเนื่องในภาคปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรสร้างรูปแบบการเตรียมความพร้อมเพื่อ
สอบขึ้นทะเบียนฯ รายวิชาการพยาบาลเด็กและวัยรุ่น
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา และศึกษาผลของ
การใช้รูปแบบการเตรียมความพร้อมฯต่อไป

2. ควรศึกษาสภาพการณ์และความต้องการใน
การเตรียมความพร้อมเพื่อสอบขึ้นทะเบียนฯ ของ
นักศึกษา วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา ทั้ง 8
รายวิชา เพื่อเป็นข้อมูลในการวางแผนเตรียมความพร้อม
นักศึกษาให้สามารถสอบขึ้นทะเบียนฯ ผ่านทั้ง 8 รายวิชา
ในรอบแรก และสามารถเป็นพยาบาลวิชาชีพที่มี
มาตรฐานและคุณภาพต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- เกตุยลศิริ ศรีวิไล. (2559). การตั้งครุฑฯ ในมารดาวัยรุ่น
ในโรงพยาบาลชุมชนแห่งหนึ่งของภาคใต้.
*เครือข่ายวิทยาลัยพยาบาลและการสาธารณสุข
ภาคใต้*. 3(3), 142-152.
- เพ็ญศิริ ดำรงภคภากร, รัตติยา ทองออน, นาฏนภา
อารยะศิลปาร, ณัฏฐา ไชยปัญญา, และอรุณ
รัตน์ อุทัยแสง. (2556). การเตรียมตัวสอบขึ้น
ทะเบียนเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการพยาบาล
และผดุงครรภ์ขั้นหนึ่งตามประสบการณ์ของ
นักศึกษาวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี
นครพนม. *วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี
นครราชสีมา*. 19(1), 5-18.
- พรทิพา ทักษิณ, ศุภรีใจ เจริญสุข, และอุบล สุทธิ
เนียม. (2554). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การ
เตรียมความพร้อม และผลการสอบความรู้เพื่อ
ขอขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตประกอบ
วิชาชีพการพยาบาล และการผดุงครรภ์ขั้นหนึ่ง
ของผู้สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยพยาบาล
บรมราชชนนี ชลบุรี. *สภาการพยาบาล*. 26(3) ,
117-129.
- รัตนารณ คงคา, วิชชุดา เจริญกิจการ, วันดีโตสุขศรี,
และ เพ็ญจันทร์ เสรีวิวัฒนา. (2555). ปัจจัยที่มี
อิทธิพลต่อการสอบผ่านความรู้ของผู้ขอขึ้น

ทะเบียน และรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบ
วิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์
ชั้นหนึ่ง บัณฑิตคณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหิดล. *พยาบาลศาสตร์*. 30(3),
82-91.

วิภาดา คุณาวิกตีกุล, อารีวรรณ กลั่นกลิ่น, รัตนาวดี
ซอนตะวัน, และ สุปราณี อัทธเสรี. (2555).
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผลการสอบขึ้นทะเบียน
เพื่อรับใบประกอบวิชาชีพ การพยาบาลและ
การผดุงครรภ์. *สภาการพยาบาล*. 27(3), 11-
28.

วิไลพร นุชสุธรรม, ลาวัลย์ สมบูรณ์, เทียมศร ทองสวัสดิ์
, สุทธิดา แก้วขจร, และ วีรพันธุ์ ศิริฤทธิ์.
(2556). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบ
ขอขึ้นทะเบียนรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบ
วิชาชีพการพยาบาลและการผดุงครรภ์ชั้นหนึ่ง
ของบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัย
เชียงราย. *พยาบาลสาร*. 40(พิเศษ), 61-72.

อัจฉรา จันเพ็ชร, และ สิรินิกร ศุภวรรณ. (2552).
ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลการสอบขึ้น
ทะเบียนรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพการ
พยาบาลในการสอบครั้งแรกของบัณฑิต
พยาบาลที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2551
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา. ยะลา:
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา.